

ప్రతి ప్రాంతం

“అబ్బ! ఇన్ని పూలా! కొన్ని తీసెయ్ అత్తా. మెడ నొప్పి పుడుతుంది.” చెప్పింది శోభనానికి అలంకారం చేస్తున్న అత్తతో స్వాతి.

“పూవులే మోయలేని సుకుమారీ! ఇంకా సేపట్లో చాలా మోయాల్సి వస్తుంది సుమా!” అత్త కామెంట్.

“ఛీ! ఛీ! అత్తా! నువ్వన్నీ ఇలాగే మాట్లాడతావు. సిగ్గుపడి చచ్చేలా!”

మనసులో ఒకటే టెన్షన్ గా ఉంది స్వాతికి. పెళ్లైన మర్నాడే అఫీషియల్ క్యాంప్ అంటూ వెళ్లి పదిరోజుల తర్వాత వస్తున్న పెళ్లి కొడుకు ప్రశాంత్ మదిలో మెదిలాడు.

చామనచాయలో ఎంత స్ట్రార్ గా ఉన్నాడు. ఏమో బాబూ! ఇంకో రెండు గంటల్లో తెల్సిపోతుంది బేడ్ రూమ్ లో ఎలా ఉంటాడో. ఈ పెద్దాళ్ల మాటలు వింటుంటే మనసులో ఏదో గుబులుగా ఉన్నది.

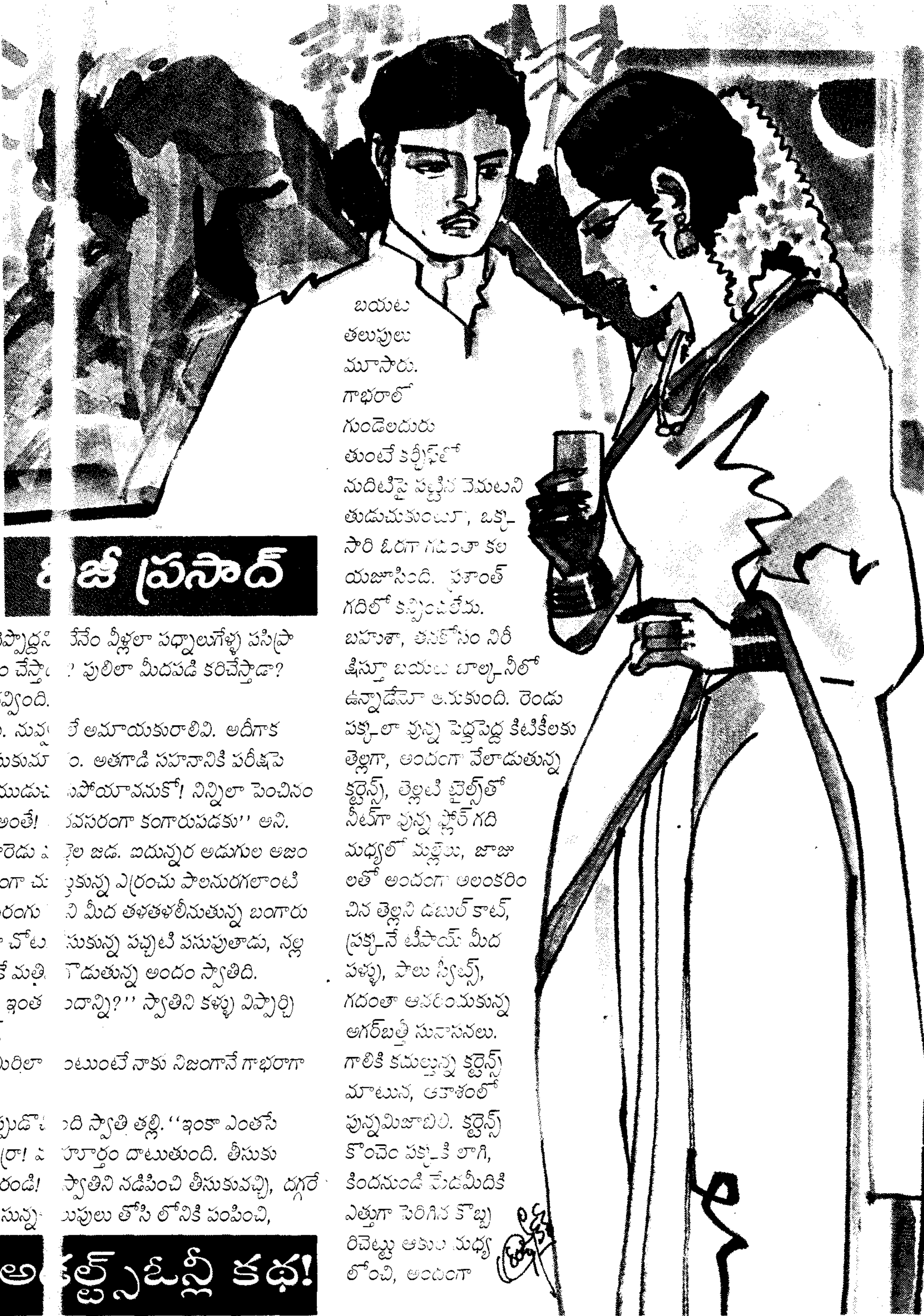
పెద్దమ్మ అంటోంది- పెళ్లికొడుకు ఏం చేసినా అడ్డు చెప్పొద్దని యిప్పు పెళ్లికూతుర్నూ! ఐనా, ఏం చేస్తా అదే అక్కతో అంటే ఫక్కున నవ్వింది.

“పిచ్చిమొద్దూ! అలాగనికాదు. నువ్వు బోలెడు సిగ్గు. ఇంకా బోలెడు సుకుమార్ ట్టేలా మరీ సిగ్గుక్కువై మొగ్గలా ముడుచుకు మాకు మాటవస్తుంది. అంతే!”

అలంకారం పూర్తయింది. బారెడు పతాశిల్పం లాంటి మేనుని అందంగా చూడాలని కంచి పట్టుచీర. బంగారురంగు చీరలు. తెల్లటి మెడమీద కొత్తగా చోట పూసలు. అక్కడున్న ఆడవాళ్లకే మతి.

“రాత్రంతా నిద్రపోనిస్తాడాని, ఇంత చూస్తున్న ఆమె పిన్ని కామెంట్.

“మళ్ళీ మొదలెట్టావా పిన్నీ! మీరిలా ఉంది”

జీ ప్రసాద్

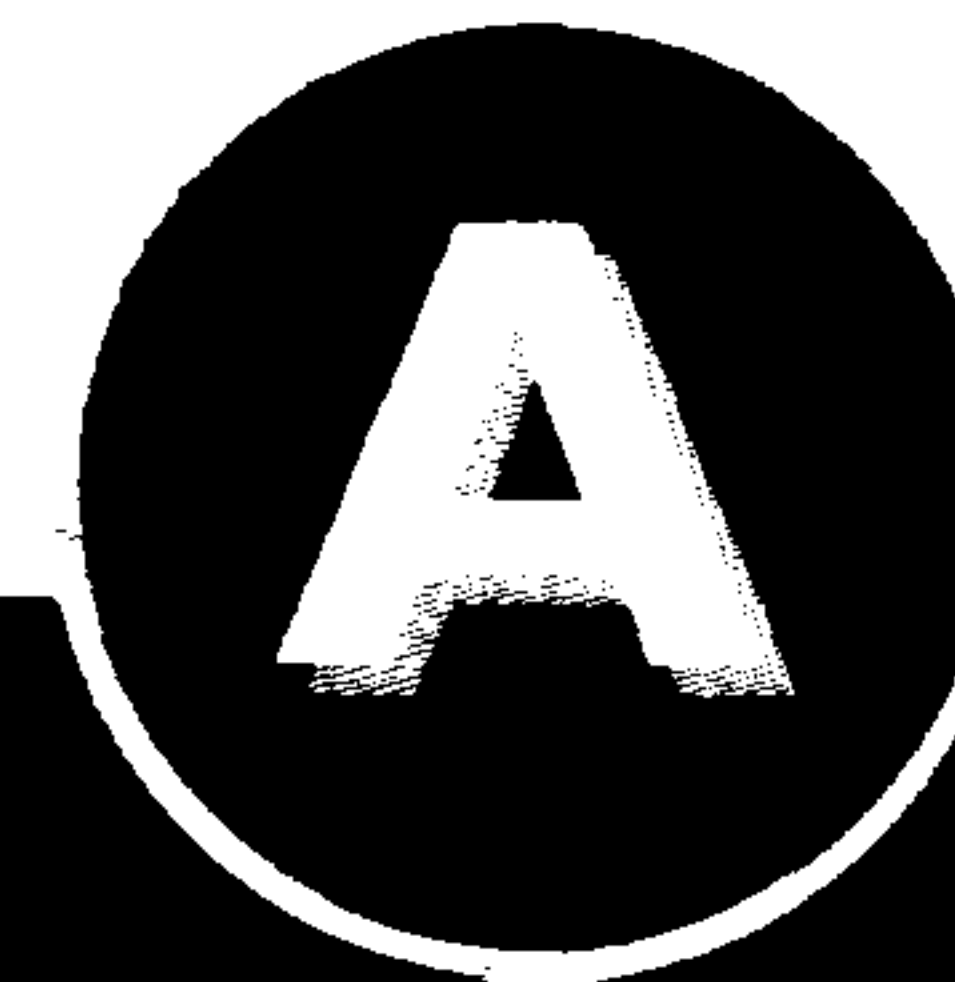
వేనెం వీళ్లలా పద్నాలుగేళ్ళ పసిప్రాయపు పులిలా మీదపడి కరిచేస్తాడా? అదే అక్కతో అంటే ఫక్కున నవ్వింది.

తే అమాయకురాలివి. అదీగాక ఇం. అతగాడి సహనానికి పరీక్ష పెట్టేస్తావా? నిన్నిలా పెంచినం పవసరంగా కంగారుపడకు” అని.

దాన్ని?” స్వాతిని కళ్ళు విప్పార్చి

ంటుంటే నాకు నిజంగానే గాభరాగా

బయట తలుపులు మూసారు. గాభరాలో గుండెలదురు తుంటే కర్చిఫో నుదిటిపై పట్టిన వెనుటని తుడుచుకుంటూ, ఒక్కసారి ఓరగా గడింతా కలయజూసింది. ప్రశాంత్ గదిలో కర్చించలేదు. బహుశా, తనకోసం నిరీక్షిస్తూ బయట బాల్కనీలో ఉన్నాడేమో అనుకుంది. రెండు పక్కలా వున్న పెద్దపెద్ద కిటికీలకు తెల్లగా, అందంగా వేలాడుతున్న కర్టెన్స్, తెల్లటి టైల్స్ తో నీల్ గా వున్న ఫ్లోర్ గది మధ్యలో మల్లెలు, జాజులతో అందంగా అలంకరించిన తెల్లని డబుల్ కాట్, ప్రక్కనే టీపాయ్ మీద పళ్ళు, పాలు సిస్ట్, గదంతా ఆవరించుకున్న అగర్ బత్తి సువాసనలు. గాలికి కదుల్తున్న కర్టెన్స్ మాటున, ఆకాశంలో వున్న మిజాబిలి. కర్టెన్స్ కొంచెం పక్కకి లాగి, కిందనుండి మేడమీదికి ఎత్తుగా పెరిగిన కొబ్బరిచెట్టు ఆకుల మధ్య లోంచి, అందుగా

అప్పుడొచ్చింది స్వాతి తల్లి. “ఇంకా ఎంతసేపరా! పూర్తం దాటుతుంది. తీసుకు రండి! స్వాతిని నడిపించి తీసుకువచ్చి, దగ్గరే వున్న తలుపులు తోసి లోనికి పంపించి,

అక్కట్లొచ్చిన కథ!

కదుల్తున్న చందమామని చూస్తూ నిలబడి స్వాతి.
మధుమాసపు రాత్రి ఆహ్లాదంగా ఉంది. కిటికీలోంచి ఓ
పిల్ల తెమ్మెర స్వాతి చెంపను సుతారంగా తీసింది. సడన్గా
మొదలైన సీతార్ నాదం, ఆ వెనుక అప్పుడు వాసికా పులాల
కంటిన ఒక సుమధుర పరిమళం వెనుక రాలో!" అన్న
గండుతుమ్మెద ఝంకారంలాంటి పిలుపు గుండెఝుల్లు
మనగా తిరిగి చూసింది స్వాతి.

'ఓహో! ఆ పరిమళవీచికలు ఇతనివన్నగాట' అనుకుని
అలజడికి లోనవుతున్న హృదయాన్ని సూచించుకుని,
కలువరేకుల కళ్లని కిందకి వాల్చేసింది. ఈ దగ్గరవుతున్న
తెల్లని లాల్చీ పైజామా తాలూకు కాళ్లని చించిన కళ్లలోంచి
క్రిగంట చూస్తూ అక్కడే నిలబడిపోయింది. ఎదురుగా నిల
బడి చుబుకాన్ని, మునివేళ్లతో పట్టి పైకెత్తి 'నువ్విందాకట్టి
నుంచి చూస్తున్న ఆ జాబితేమంటోందో లుసా?"

అప్పుడు కళ్లెత్తి ఓరగా చూసిందతడిని.
"నా పదహారు కళలని సొంతం చేసుకు. ఈ అందాల
రాశి నీకు స్వంతమవటం, నాకు ఈర్ష్య కల్గున్నదని"
ఆమె భుజంమీది నుంచి ఆకాశంలోకి చూస్తూ చెప్పాడు.
"అదేదో ఓ పాతసినిమాలో ఓ పాటుంది కిన్నావా?
చుక్కలతో చెప్పాలని, ఏమని? ఇటు చూ తప్పని, ఎందు
కని? ఇక్కడ ఏ కాంతంలో ఏమో, ఏమో గా అని"
పాటని అందంగా హమ్ చేసి, చెప్పాడు. "గుందా?
సరిగ్గా ఇలాంటి సిట్యుయేషన్లోదే ఆ పాట ఎలా ఉంది?
సరిగ్గా పాడానా"

"చాలా బాగా పాడేరు. నాకీష్టమైన పాట ' చెప్పింది
స్వాతి కొంచెం తలెత్తి.

"ఓ! వెరీనైస్! మనిద్దరి ఇష్టాలూ ఒక్కటే అన్నమాట"
చెప్పాడు.

"అవునూ! ప్రతిసారీ అలా తలవంచే వచ్చాడుతావెందుకు? నా కళ్లలోకి
చూస్తూ మాట్లాడు. నేను చూడు. రెప్పలు కుండా నిన్ను చూస్తూనే
ఉన్నాను. అఫ్కోర్స్! నీ నుంచి కళ్ళు తిప్పు పోతున్నాననుకో. నీ ప్రతి కదలి
కలో జాలువారే అందాన్ని నా కళ్లతో వీడించ తీయ్యద్దూ! అన్నట్టు. ఏక
వీర సినిమా చూశావా? 'ఏ పారిజాతమ్మ యగలనో సభీ?' ఎంత అద్భుత
మైన భావప్రకటన. మాట్లాడు స్వాతి! నేనీ మాట్లాడుతుంటే. ఒక్కమా
టైనా మాట్లాడవా? అఫ్కోర్స్! నీవు కళ్లతో మాట్లాడగలవులే"

'ఏం మాట్లాడను. మీ మాటల పన్నీటి బ్లల్లో తడిసి మురిసిపోతున్నాను'
మనసులో అనుకుంది స్వాతి.

"అరే! మరిచాను!" అంటూ పాలగ్లాసిక్ తాగమంది.

"ఊహూ! అలాకాదు. త్రాగించాలి" అన్నాడు. సిగ్గుగా అతడి నోటికి
గ్లాసందించింది. గ్లాసు పట్టుకున్న ఆమె చేతులు అపురూపంగా రెండు చేతుల్తో
పట్టుకుని, సగం తాగి, సగం ఆమె నోటికి పెట్టిందిచాడు ఆమెను ఆనుకుని
కూర్చుని. అతడంత దగ్గరగా వచ్చేసరికి కంఠం రులో పొలమారి, దగ్గచ్చింది.
అతడు కంగారుగా తలమీద రాస్తూ "అరే! నెమ్మదిగా!" అన్నాడు. కొంచెం
తాగి "చాలు!" అంది. మిగిలిన పాలు అతడికి త్రాగి "మార్వల్స్"

అన్నాడు.

మళ్ళీ సిగ్గుపడింది.

"చాలా కష్టం!" అన్నాడు.

"ఏవిటి?" కళ్లతోనే అడిగింది.

"మాటలకే ఇంత సిగ్గుయితే చేతలేలాగని:

స్థూలకాయం సమస్యకాదు

చాలామంది లావుగా

ఉంటే సెక్స్లో పాల్గొనలే
మనీ, నరైన తృప్తి పొందలే
మనీ అంటూంటారు. కానీ,
అది ఎంత మాత్రం నిజం
కాదు. లావుగా ఉన్నా
హాయిగా సెక్స్లో పాల్గొన
వచ్చు. ముందు మెదడు
లోంచి ఆ ఫీలింగ్ని పారడ్రో
లాలి. నిజానికి అమెరికా
లోని సైంటిస్టులు ఓ సర్వే
ద్వారా తేల్చిందేమిటంటే
సన్నగా, రివటలా వున్నవారి
కంటే బొద్దుగా, లావుగా
ఉన్నవారే సెక్స్లో తృప్తి
పొందుతున్నారని. పైగా వీరి
కంటే వారికే సెక్స్ కోరిక

ఎక్కువ ఉంటుందిట. అడవాళ్ళు సన్నగా ఉంటే చూడ్డానికి బావుంటారు గానీ, సెక్స్లో మాత్రం
వారితో నరైన సంతుప్తి వుండదని భర్తలు తేల్చి చెప్పారట. సో, డైటింగ్లూ, ఎక్సర్సైజ్లూ చేసే
అమ్మాయిలకు చెప్పేదేమిటంటే కాస్త బొద్దుగా ఉంటేనే బెటర్!

-విశ్లేష

సిగ్గు బరువుతో వెంపలు కెంపులుకాగా దోసిళ్లతో ముఖాన్ని కట్టేసుకుంది.
బంగారుగాజుల మధ్య ఎర్రని మట్టిగాజులు అందంగా చప్పుడు చేశాయి.

"ఎక్స్లెంట్!" అన్నాడు. "ఏవిటి?" అన్నట్టు చూసింది.

"నీ కరకంకణ వికృత నినాదం!" అన్నాడు.

"మీకు కవిత్వం వచ్చా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది స్వాతి.

ఆమె గాజులను కదిలించి ధ్వనింపజేస్తూ అన్నాడు. "ఇంతటి సౌందర్యం
ఎదురుగా వుంటే, ఎవరికి రాదు కవిత్వం?"

ప్రక్కన టేబుల్లోంచి మధురంగా సీతారనాదం వినపడుతోంది.

"మీకు సీతార్ ఇష్టమా?" అడిగింది స్వాతి సంభ్రమంగా. తనకీ ఇష్టమే
అవ్వటం వల్ల.

"ఇష్టం వినడం వరకే కాదు నేర్చుకున్నా కూడా. నీకీష్టమైతే నేర్చుతానులే"

"థాంక్యూ!" చెప్పిందామె.

"చాలదు!" అన్నాడు.

క్వశ్చన్మార్కు ఫేసు పెట్టింది స్వాతి, కనుబొమ్మలు పైకెత్తి.

"అలాగేనా! నా సెదవులపై ముద్దిచ్చి చెప్పాలి"

మళ్ళీ చెంపల్లో సిగ్గుల కెంపులు పూయగా దోసిలిలో ముఖం దాచుకుంది
స్వాతి.

"పోనీ, నువ్వివ్వద్దులే. నేనే నీకిస్తానై!" అంటూ ఆమె చిగురుటాకుల్లాంటి
చేతుల్ని ముఖం మీంచి తొలగించి, ఆమె అరచేతినలాగే చాపి, "అబ్బ! ఎంత
బాగుంది?" తెల్లని చేయిన ఎర్రగా పండిన గోరింటాకు చేతులనలాగే పెదవు
లకాన్చుకున్నాడు. స్వాతి అదో విధమైన పులకింతతో ఎదఝుల్లుమనగా, ఆ
చేతిని సుతారంగా విడిపించుకుని ప్రక్కనున్న పళ్లెంలోంచి జిలేబీ తీసి, అతడి
నోటికందించింది.

“థాంక్యూ! కొంచెం ఇంప్రూవ్మెంట్! అన్నట్టు నీకు నేనో ట్యాప్ పెడతాను. నువ్వు కరెక్టుగా జవాబివ్వాలి. అలాగే...”

“ఏవిటన్నట్టు” కళ్ళిత్తి కంగారుగా చూసింది. మె.

“నేను నీ పాదాలనుంచి ముఖం వరకూ లావేస్తుంటానన్నమాట. ఎక్కడెక్కడ చక్కి-లిగింతలుంటే అప్పుడు చెప్పాలి సరేనా?” చెప్పాడు,

“ఊహా! నాకు సిగ్గేస్తుంది. అయినా ఇదే పరీక్ష? నేను ఒప్పుకోను!”

“అలాగంటే కుదరదు. ప్రతి జంటా ఇది మట్టమొదట ఆడవలసిన గేమ్. ఫ్లై నేను. తర్వాత నువ్వు సరేనా?” చెప్పాడు ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ.

ఆమె ఏం చెప్పకుండా కాళ్ళపట్టీలను చూస్తూ కూర్చుంది.

అతడు వన్! టూ! (త్రీ అని వెంటనే ఆమె పాదాలమీద చేతులుంచి, అలా పైపైకి సాసిడవసాగాడు. ఆమె నడుంమీదకి రాగానే, గిలిగింతలతో మెలికలు తిరుగుతూ కిలకిలా నవ్వసాగింది. ఏదో తెలుసుని ఒక వివశత్వంతో ఆమె చిరుగాలిలో చిగురుటాకులా కంపిస్తూ.

కిలకిలా నవ్వుతుంటే, ఆమెకి తెలియకనే టు జారిపోయింది. ఆమె ఇరవై రెండేళ్ళ పరువాన్ని అందంగా చుట్టుకున్న పిల్లచీర చెల్లాచెదురైంది. ఆమె సిగ్గుతో వజ్రాన్ని రెండు చేతులతో కప్పుకుని దిప్పింది. “మీ పరీక్ష ఎందుకో నాకిప్పుడు అర్థమైంది. మీరు చాలా గడుసువారు!”

“థాంక్యూ! ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్! చాలా హోమాంటిక్ అంటే ఇంకా సంతోషించేవాణ్ణి!” అంటూ ఆమె చేతుల్ని తొలగించి, తన గాఢ పరిష్కారంలో బంధించి మేనంతా ముద్దుల ముద్ర వేస్తుంటే, అతనిలో ఒదికి, కరిగి పోయింది స్వాతి.

★★★

“ఏవోయ్! కాఫీ అయిందా?” అన్న విశ్లేషణగాధం గావుకేకలాంటి పిలుపుతో స్వాతి కమ్మని కలకరిగి, వాస్తవంలోకొచ్చింది. కాఫీ గ్లాసుతో గొణుక్కుంటూ వచ్చింది వైదేహి.

“ఏం క్యాంపులో ఏం గొడవో? పెళ్ళై నీ మర్నాడే ఆ ముచ్చటన్నా తీరకుండా వెళ్లిపోయాడు పెళ్ళికొడుకు. ఈవేళ్ళా కార్యం సంగతి చెప్పాడా వియ్యంకుడు?” అడిగింది వైదేహి.

“పిచ్చిదానా! ఇప్పుడు ఫోన్లోనే మాట్లాడింది అదే! వియ్యంకుడు వాళ్ళు రేపు వస్తున్నారర్ మనింటికి! కార్యం చేసుకుని పిల్లని తీసుకెళ్ళడానికి!”

“ఇంతకీ అతగాడు క్యాంపునించి వచ్చాట్టేనా?” అడిగింది.

“ఓసి నీ విడ్డూరం పాడుగానూ. అతగాడు రాకుండా శోభనానికి ముహూర్తం ఎలా పెట్టారే?” అంటూ భయమైన నవ్వున స్వాతి బామ్మ నవ్వుతో నిద్రమత్తు పూర్తిగా విడిపోగా కరిగిన కమ్మని కలని గుర్తుచేసుకుంటూ తేచింది స్వాతి.

కంప్యూటర్ క్లాసులో కూడా గత రాత్రి వల గుర్తుకురాగా, స్వాతి తనలో తనే ముసిముసిగా నవ్వుకోవడం గమనించి ఫెండ్ అడిగింది.

“ఏవిటే, నీ హీరోగాని మన్మథబాణాలేన్నాడా నీమీద? నీలో నువ్వే నవ్వుకుంటున్నావు?”

“ఛ! అదేంలేదు” చెవిలో చెప్పింది చిన్నగా సిగ్గుపడుతూ.

“ఓ! అదన్నమాట ఈ చెంపలు కెంపుతలానిక్కారణం! కంగ్రాట్స్! రేపు సాయంత్రం వస్తాలే! నిన్ను ముస్తాబు చేయడానికి!” చెప్పింది.

నవ్వులు, జోక్స్, మధ్యలో రాత్రి పదింటికి అలంకారం పూర్తయి, గదిలోకి పాల్గొనుతో అడుగుపెట్టింది స్వాతి. గతరాత్రి కన్న కల వాస్తవరూపం ధరించబోతోందన్న వుద్విగ్నతతో. కాళ్ళకి మువ్వ పట్టీలు పెట్టుకోవడం మరవ లేదు.

గదిలోకి రాగానే ఎదురుచూసిన సుమధుర పరిమళానికి బదులు ఘాటైన సిగరెట్ వాసనకి వుక్కిరిబిక్కిరయింది. (కాంత్ కుర్చీలో అటు తిరిగి కూర్చుని వుండడం వల్ల అతని ముఖం కుబ్జం లేదు కాని అతడు సిగరెట్

కాలుస్తున్న గుర్తుగా పొగలు రింగులురింగులుగా లేస్తోంది. ఆ ఘాటుకి దగ్గొచ్చి చిన్నగా దగ్గింది. ఆమె పాదాల మువ్వల ధ్వని కాని, ఆమె దగ్గిన శబ్దం కాని, అతని ఏకాగ్రతని భంగపర్చలేకపోయాయి. కొంచెం నిరుత్సాహంతో ఆమె నడిచివచ్చి అతడి ప్రక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుని “పాలు!” అంది.

పుస్తకంలోంచి తల ఎత్తకుండానే “టీపాయ్ మీద పెట్టు” అన్నాడు. అతడు చాలా ఏకాగ్రతగా పుస్తకం చదువుతున్నాడు తన వునికినే పట్టించుకోనట్టు.

ఆమె మెల్లగా నడిచి వెళ్లి, కిటికీ కర్టెన్ కొంచెం లాగి, బయట ఆకాశంలో పున్నమి జూబిలినీ, వెన్నెలనీ చూస్తూ నించుంది. మనసులో ఏదో చెప్పలేని వెలితి, గుబులు అతడు తన వెనక వస్తున్నాడనీ నడన్గా తనని పట్టుకుని సర్ ప్రైజ్ చేసి తన చెవిలో గుసగుసలాడతాడనీ ఆమె ఎదురుచూస్తూ, చూస్తూనే పావుగంట గడిచిపోయింది.

“సారీ! బోర్ కొట్టిందా? రేపు మీటింగ్లో డిస్కస్ చేయాల్సిన విషయాలు కొన్ని చూస్తూండిపోయాను. అన్నట్టు రేపే వెళ్లిపోవాలి. రేపు రాత్రి నా క్లబ్ ఫ్రెండ్ మారేజ్ వుంది. పొద్దున్నే వెళ్తాను. ఆ! అన్నట్టు నీ కంప్యూటర్ కోర్స్ ఇంకా వన్ మంత్ పడ్తుంది కదూ! అది కంప్లీట్ చేసి వస్తే ఆ తర్వాత నీకు జాబ్ రావడం ఈజీ. నా ఏ డేస్ ఇద్దరూ ఆర్టిస్ట్ తప్ప ల్యూరీగా బతకలేం. అంచేత నువ్వు ఉద్యోగం చెయ్యాలన్నది నా అభిమతం”

అన్నింటికీ తల వూపుతూ కూర్చుంది. ఈ సందర్భంలో అతడు చెబుతున్న విషయాలు చాలా నిస్సారంగా, వెలితిగా అన్నిస్తుంటే లేచి వెళ్లి పాల గ్లాసు అందించబోయింది. “నాకు పాలు నచ్చవు. నాకు నచ్చనివేవీ నేను చెయ్యను. ఏ విషయంలోనూ, ఎవరి కోసమూ కాంప్రమైజ్ అవ్వను”

మనసులో ఏదో ముల్లు గుచ్చుకున్నట్టుయింది. గ్లాసలాగే టీపాయ్ మీదుం చేసింది. ఆమె భుజం మీద చేయి వేసి చెప్పాడు “ఫీలయ్యావా! నేను చాలా ప్రాక్టికల్ మనిషిని. నాదంతా ట్రైయిట్ ఫార్వర్డ్ మనస్తత్వం. వున్నదే చెప్తాను. చెప్పిందే చేస్తాను” చాలా ఫ్రాంక్గా అతడు తన గురించి చెప్తున్న మాటలు స్వతహాగా మితభాషి, చాలా సెన్సిటివ్ అయిన ఆమెని మరింత మూగదాన్ని చేయగా అక్క మాటలు గుర్తు తెచ్చుకుంది. “స్వాతి! ఊహలనీ, భావాలనీ కళ్ళతో తప్ప, మాటలతో చెప్పవు. ఏ సరస సంభాషణా చతురుడో నీ భర్తగా వచ్చి, మాటలు నేర్పాలి”

ఫ్యాన్ గాలికి నుదుటి మీద పడ్తున్న ముంగురులను చేత్తో సరిచేసుకుంటుంటే గాజులు చప్పుడు చేయగా అతడన్నాడు. “ముందీ గాజులు తీసెయ్! ఈ చప్పుడంటే నాకు చిరాకు.” స్వాతి మనసులో మరో ముల్లు గుచ్చుకుంది. “పెళ్ళిగాజులు పదహారు రోజుల పండగ దాకా వుండాలని బామ్మ చెప్పింది” అంది నెమ్మదిగా.

“ఇలాంటి వెధవ సెంటిమెంట్లుంటే నాకు చిరాకు” అంటూ గాజులు అతడు తీసేస్తుంటే, చిట్టి చేతికి గుచ్చుకుని రక్తం చిమ్మింది.

ఏదో చెప్పలేని గుబులుతో మూగవోయిన మనస్సు, ఏ స్పందనా లేక ముడుచుకుపోయిన శరీరం, అతడికి సహకరించమంటున్నాయి. డిమ్ గా పున్న బెడ్లైట్ కాంతిలో ఆమె ముఖాన్నతడు గమనించలేదు. మొహంలోని భావాలను గుర్తించగల సున్నితత్వం అతడిలో లేనూ లేదు. కళ్ళలోంచి వుబికి బెడ్మీదికి జారి ఇంకిపోబోతున్న కన్నీళ్ళామెనడిగాయి. “నువ్వు కలగన్న పురుషుడితడేనా స్వాతి?” తన మనసే తనను ప్రశ్నిస్తున్నట్టే. అప్రయత్నంగా అరిచింది. “నో!” అని.

ఆమె గొంతులోంచి వెలువడిన ఆ శబ్దాన్ని మరోవిధంగా అర్థం చేసుకున్న అతడిలోని పురుషత్వం విజయగర్వంతో నవ్వింది.

గత రాత్రి స్వప్నం నిజమై, ఈ రాత్రి స్వప్నమైతే ఎంత బాగుంటుందీ! అని మనసు ఆక్రోశిస్తుంటే త్వరగా లేవాలని అతడు ఐదు గంటలకే సెట్ చేసిన అలారం టైంపీస్ పీప్... పీప్ అని చప్పుడు చేస్తూ స్వాతికి గుర్తుచేసింది, “ఇది కలకాదు స్వాతి!” అని.

★